

บรรณานุกรม

กรมการเมืองศูนย์กลางพรรคว่าด้วยมาตรฐานของพนักงาน. (2003). เลขที่ 04 / ก.ม.ส.พ. เวียงจันทน์.
วันที่ 22/7/2003. เวียงจันทน์: กรมการเมืองศูนย์กลางพรรคว่าด้วยมาตรฐานของ
พนักงาน.

จิตรา สากล. (2550). ประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดทำหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะของ
พนักงานเมืองพัทยา. ปัญหาพิเศษรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ,
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2531). การบริหารบุคคลในองค์การศึกษ. ปัตตานี: มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

ชลิดา คงเมือง. (2548). ศึกษาสมรรถนะที่พึงประสงค์ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม
อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาการพัฒนทรัพยากรมนุษย์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จิตติพัฒน์ พิษุทธาพงศ์. (2549). ยุทธวิธีการใช้ระบบสมรรถนะในการบริหารทรัพยากรมนุษย์
เพื่อผลักดันให้องค์กรสู่ความเป็นเลิศเหนือคู่แข่ง Competency Based Human Resource
Management in Practice. วารสารดำรงราชานุภาพ, 6(20), 16-43.

ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2547). มารู้จัก Competency กันเถอะ. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.

เด่นพงษ์ พลละคร. (2511). จิตวิทยาด้านทางอุตสาหกรรม. ม.ป.ท.

เดชา เดชะวิมล ไพศาล. (2543). Competency-Based Human Resource Management. วารสาร
การบริหารคน, 21(4), 11.

ดนัย เทียนพุฒ. (2546). Core Human Competencies ความสามารถปัจจัยชนะของธุรกิจและคน.
กรุงเทพฯ: นาโกต้า.

ธีรวุฒิ ประทุมนพรัตน์. (2529). การบริหารการศึกษา. สงขลา: ภาควิชาบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

ธัญญา ผลอันนต. (2547). Human Resource Force. กรุงเทพฯ: อินโนกราฟฟิค.

ธำรงค์ศักดิ์ คงสวัสดิ์. (2549). COMPETENCY ภาคปฏิบัติ เขาทำกันอย่างไร?. กรุงเทพฯ:
สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2551). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS (พิมพ์ครั้งที่ 9).
กรุงเทพฯ: บิสิเนสสารเอนด์ตี.

- นราธิป ศรีรวม. (2550). การวางแผนทรัพยากรมนุษย์: เอกสารประกอบการสอน
หน่วยที่ 8-15 (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- ประกอบ กุลเกลี้ยง. (2548). การบริหารข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแนวใหม่.
กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- ปาริชาติ ดีพร้อม. (2554). การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของผู้ปฏิบัติงาน
ทรัพยากรบุคคล กรณีศึกษา: บริษัท โลจิสติกส์ ออลไทยแลนด์ (ประเทศไทย) จำกัด.
งานนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์, คณะการจัดการ
และการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ผล สัตถาภรณ์. (2532). การพัฒนาบุคคล. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
แผนพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว. (2006-2020). เว็บไซต์: องค์การท่องเที่ยวแห่งชาติลาว.
- ไพบุลย์ สุวรรณโพธิ์ศรี. (2521). การบริหารบุคคล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พนัส หันนาคินทร์. (2526). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2552). การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ:
ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- พรวิทย์ จันทร์ศิริสร. (2554). การพัฒนาสมรรถนะทางการบริหาร. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัชนิวรรณ วณิชยณอม. (2549). สมรรถนะในระบบข้าราชการพลเรือนไทย (Competency).
วันที่ค้นข้อมูล 20 ธันวาคม 2549, เข้าถึงได้จาก
http://training.prd.go.th/document_public/
- รังสิมา เหลืองอ่อน. (2549). ความต้องการแรงจูงใจในการทำงานและขีดความสามารถของ
พนักงานระดับปฏิบัติการกลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ขนาดกลางและขนาดเล็ก
จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการ
ทรัพยากรมนุษย์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัฒนา พัฒนพงศ์. (2546). BSC และ KPI เพื่อการเติบโตขององค์กรอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ: แปซิฟิก.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- ศรีอรุณ เรศานนท์. (2532). การบริหารบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สนอง เครือมาก. (2535). คู่มือสอบปฏิบัติการสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

นครสวรรค์: ม.ป.พ.

สมาน รังสิโยกฤษฎ์. (2528). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: ประชาชื่น.

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2548). แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย *Competency Based Learning*. กรุงเทพฯ: สิริวัฒนา อินเทอร์เน็ต.

_____. (2549). แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย *Competency Based Learning* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สิริวัฒนา อินเทอร์เน็ต.

สุจิตรา ชนานันท์. (2550). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

_____. (2552). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ทีพีเอ็นเพรส.

สุนันทา เลहनันท์. (2546). การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ธนการพิมพ์.

สุเมธ เดียววิเศษ. (2531). การบริหารบุคลากรในโรงเรียน. ชลบุรี: ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์. (2549). การบริหารทรัพยากรมนุษย์ หลักการ และแนวคิด. กรุงเทพฯ: เวลด์เทรด.

โสรัจ แสงศิริพันธ์. (2526). การบริหารบุคลากรร่วมสมัย. แพร์: ฝ่ายเผยแพร่วิชาการ โรงพยาบาลแพร์.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2548). การปรับใช้สมรรถนะในการบริหาร ทรัพยากรมนุษย์. ใน การสัมมนาเรื่องสมรรถนะของข้าราชการ. (หน้า 5). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.

_____. (2549). วันที่ค้นข้อมูล 20 ธันวาคม 2553, เข้าถึงได้จาก <http://www.ocsc.go.th>.

สำนักงานคณะกรรมการพลเรือน. (2552). คู่มือสมรรถนะหลัก. นนทบุรี: พี. เอ. ลิฟวิ่ง.

อวยชัย ชบา. (2530). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: วิคเตอร์เรียเพาเวอร์พอยท์.

อภิเดช พลายแก้ว. (2542). การศึกษาความต้องการในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการบริหาร ของพนักงานเตรียมความพร้อมสำหรับการเป็นผู้บริหารระดับต้น กรณีศึกษา องค์การเภสัชกรรม. ภาคนิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์, คณะสังคมศาสตร์, สถาบันจิตพัฒนาบริหารศาสตร์.

อานนท์ สักดิ์วีระชัย. (2547). แนวคิดเรื่อง สมรรถนะ (Competency): เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง.

จุฬาลงกรณ์ วิจารณ์, 16(64), 57-78

อานูชา เฟ็งสุวรรณ. (2549). ศึกษาความต้องการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะของข้าราชการ

สำหรับการรองรับพระราชกฤษฎีกาจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่:

กรณีศึกษาข้าราชการพลเรือนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.).

ปัญหาพิเศษรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์. (2551). กลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.

_____. (2553). การจัดทำเส้นทางฝึกอบรมระยะยาวบนพื้นฐานของขีดความสามารถ.

กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.

อัญชลี รื่นฤทธิ์. (2554). การศึกษาสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย

สายสนับสนุนและช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา.

งานนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์, คณะการจัดการ
และการท่องเที่ยว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

อรรถพร เจือสกุล. (2554). การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาขีดความสามารถ

ด้านการบริหารจัดการของพนักงานระดับหัวหน้ากลุ่มงาน กรณีศึกษาบริษัท ชัมมิท

แหลมฉบัง โอโต บอดี เวิร์ด จำกัด. งานนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการ
ทรัพยากรมนุษย์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เฮย์ กรุป. (2547). สมรรถนะในระบบข้าราชการพลเมืองยุคใหม่. วันที่ค้นข้อมูล 22 กันยายน 2553,

เข้าถึงได้จาก :// <http://www.manager.co.th>.